

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Плевен, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕКАТЕРИНА Т. Г.А-ПАНОВА

при участието на секретаря АЛЕКСАНДЪР Г. ПЕТРОВ
като разгледа докладваното от ЕКАТЕРИНА Т. Г.А-ПАНОВА Търговско
дело № 20224400900177 по описа за 2022 година

Искове с пр. основание чл. 79 ал.1 вр. с чл. 93 ал.2 и чл. 86
от ЗЗД.

Плевенски окръжен съд е сезиран с искова молба от „СЪН
КОМЕРС „ ЕООД СРЕЩУ З. В. В. И „ВИЛЕКС АГРО“ ЕООД с пр.
основание чл. 79 ал.1 вр. с чл. 93 ал.2 и чл. 86 от ЗЗД за заплащане на сумата
в размер на 111 301,12 лв, представляваща задатък в двоен размер по
споразумение от 21.10.2020г.

В исковата молба се твърди, че съществуват облигационни
отношения между ищеца и първия ответник като последният е в пълно
неизпълнение на сключените между тези страни договори. Цитират се
сключени договори съответно от 14.01.2019 г, 26.02.2019 г, 12.11.2019 г по
силата на които първият ответник е продал на ищцовата страна съответни
количества ивичест слънчоглед с посочени дати за доставки, както и се
твърди, че дължимите суми от страна на ищеца са платени и са издадени
съответните фактури. Твърди се ,че с договор от 4.03.2020г ищецът е продал
на първия ответник 16 торби със семена за ивичест слънчоглед сорт Баджер
Х9767 и 17 торби семена за ивичест слънчоглед сорт Туити, които количества
са били доставени в складовата база на първия ответник в с. ***, обл. Л..
Цената, която е следвало да се заплати от първия ответник на ищеца е била в

размер на 10 560 лв в срок до 15.09.2020г.

Твърди се, че на 21.10.2021 г между страните е подписано споразумение, по силата на което страните са се съгласили, че задълженията, които има първият ответник ще бъдат погасени по начина, описан в споразумението – до 1.12.2020г да се изплати сума в размер на 30 000 лв, сумата в размер на 55 650,56 лв да се изплати чрез жъненето, измерването и извозването на пшеница от реколта 2020/2021 г до складовата база в с. ***, обл. П в присъствието и с контрола на представител на ищеца в срок до 1.07.2021 г. Цената на тон пшеница се определя от пазарната стойност към деня на извозването с приспадане на първите 30 000 лв до размера на задължението от 55 650,56 лв. Страните по споразумението са се договорили, че сумата в размер на 55 650,56 лв представлява платена от ищеца авансово цена и представлява задатък.

Твърди се, че договорената пшеница не е предоставена към момента на подаване на исковата молба. Твърди се, също така, че на осн. Чл. 93 ал.2 от ЗЗД вр. с чл. 334 от ТЗ при неизпълнение на задължението,

каквото е налице, ищецът има право да иска задатъка в двоен размер или в размер на 111 301,12 лв. Претендира се постановяване на решение, с което да се осъдят солидарно двамата ответници да заплатят сумата в размер на 111 301,12 лв, представляваща дължима главница по споразумение между страните от 21.10.2021 г, заедно с лихвата от датата на подаване на исковата молба, както и разноските по делото. В уточняваща молба след указания на съда ищцовата страна е уточнила, че исковата сума се формира от удвоения размер на сумата от 55 650,56 лв, а сумата от 30 000 лв по споразумението не се претендира.

В постъпилия отговор от първия ответник В. В. В. се оспорва основателността на предявените искове като се възразява ,че споразумение между страните не е подписано и представеното такова представлява неистински документ и се оспорва изрично истинността на представения документ. Възразява се, че представеното споразумение се състои от две страници като втората е такава от друго споразумение, на която подписите

най – вероятно са истински, но не се отнасят до сключено и твърдяно в исковата молба споразумение като според първия ответник такава няма. Възражава се, че страните са водили преговори за уреждане на задълженията на първия ответник, но до споразумение не се е стигнало. Оспорват се твърденията, че вторият ответник има някакви задължения към ищцовата страна. Оспорва се факта, че представените договори за продажба не са сключени в предвидената нотариална форма, поради което са недействителни.

В постъпилия отговор от втория ответник се оспорват исковете като неоснователни. Оспорва се наличието на споразумение от 21.10.2021 г или от друга дата, с което да е уредено между страните някакво задължение на втория ответник към ищцовата страна. Оспорва се истинността на представеното споразумение. Възражава се, че липсва пълномощно от управляващия втория ответник към когото и да било да сключва споразумения и поемане на задължения от втория ответник. Оспорва се и твърдението, че вторият ответник има изобщо някакви задължения към ищцовата страна.

В допълнителната искова молба се потвърждава казаното в първоначалната искова молба.

В представения допълнителен отговор от втория ответник се потвърждават направените оспорвания.

В представените писмени бележки от ищцовата страна се пресъздават фактическите твърдения по исковата молба и се потвърждава подписването на споразумение между страните относно размера и начина на изплащане на дължимите суми. Претендира се уважаване на исковете.

В писмените бележки на двамата ответници се потвърждават възраженията по отговора на исковата молба, отново се твърди, че липсва подписано споразумение между страните в смисъла, който се твърди с исковата молба като това се е установило от събраните по делото доказателства. Претендира се отхвърляне на исковете.

По делото е открито производство по оспорване на представеното с исковата молба споразумение от 21.10.2020г между страните и е указана доказателствената тежест в тази връзка. По изхода от откритото производство съдът следва да се произнесе с настоящето решение.

Като обсъди събраните по делото доказателства и съобрази доводите на страните съдът намира за установено следното:

СПОРНИ по делото са въпросите досежно наличието на облигационни отношения между страните, консолидация и преуреждане на същите със споразумение от 21.10.2020г, истиността на посоченото споразумение и дължимите суми по него

За разрешаване на спорните въпроси по делото са събрани писмени и гласни доказателства.

Видно от представеното по делото споразумение от 21.10.2020г страни по същото са ищцовото дружество , В. В. В. като земеделски производител, наричан „длъжник“ , В. В. В. в качеството си само на физическо лице и Вилекс агро ЕООД, наричани „солидарни длъжници“ в споразумението, са се съгласили относно размера на задължението на първия ответник към ищцовото дружество като е предвидено до 1.12.2020г да се изплати сумата от 30 000 лв, а сумата от 55 650,56 лв да се издължи чрез жънене, измерване и превоз на пшеница при условия, описани в споразумението. Страните са приели, че сумата от 55 650,56 лв се смята за авансово платена цена и за задатък. В чл. 5 от споразумението е записано, че В. В. В. и И. Г. И. отговарят солидарно за задълженията на земеделския производител В. В. В. и за изпълнението на задълженията му по представеното споразумение. Споразумението е подписано от представител на ищцовото дружество, управител Н. Б. от една страна и за всички останали е подписано от В. В. В.. При изброяване на страните, подписали споразумението липсва вторият ответник, който фигурира в заглавната част

на споразумението. Видно от представената по делото справка от търговския регистър и от служебно извършена справка от съда управител и представляващ втория ответник „Вилекс агро“ ЕООД е И. Г. И..

Видно от писменото доказателство на л. 28 от делото налице е пълномощно от И. Г. И. в качеството му на управител на „Вилекс агро“ ЕООД с изброени пълномощия, вкл. и за сключване на договор. Видно от приетата по делото съдебно икономическа експертиза се установява, че между ищцовото дружество и първия ответник В. В. В. са били налице облигационни отношения, описани са издадените фактури, свързани с тези облигационни отношения, описано е тяхното отразяване в счетоводството на ищцовото дружество, както и в това на първия ответник, както и в дневниците за покупки. Посочено е, че една от издадените фактури от ищцовото дружество не е осчетоводена в счетоводството на първия ответник и същата е на стойност от 10 560 лв . ВЛ

е посочило, че от сметката на ищцовото дружество са преведени средства авансово за доставка на ивичест слънчоглед в размер на 107 753 лв,

извършена е доставка на стойност от 32 662,44 лв, същата се приспада от авансово платената сума и остава задължение в размер на 75 090,56 лв за доставка на слънчоглед, към която сума се прибавя и неплатената и неосчетоводена фактура при първия ответник в размер на 85 650,56 лв. наличието на това вземане е налице в счетоводството на ищцовото

дружество. В счетоводството на първия ответник съществува задължение към ищцовото дружество в размер на 75 090,56 лв.

Съдът възприема по принцип приетото заключение на съдебно

икономическата експертиза като обективно и неоспорено от страните.

Видно от приетата по делото съдебно – техническа експертиза на ВЛ Ц. Ц. установената до момента технология не дава възможност да се направи заключение по едно и също време ли е създаден текста на двете страници на споразумението от 21.10.2020г. Видно от заключението текстът на двете страници е изготвен с един и същи шрифт и един и същи размер на основния текст като само на първата страница е използван по – голям шрифт в текста „споразумение“ и само на първа страница е използван и получер шрифт. Видно е също така от приетата експертиза, че текста на двете страници е отпечатан на различни печатащи устройства и на различна хартия. От експертизата е видно също така, че текстът на проекта за споразумение и споразумението са изготвени с един и същи шрифт, но с различен размер.

Съдът възприема приетото по делото заключение на съдебно – техническата експертиза като обективно, непротиворечиво и неоспорено от страните.

Видно от разпита на св. М. Д. същата утвърждава пред съда, че е присъствала на подписването на споразумение между ищеца и ответниците. Същата твърди, че при подписването на споразумението се е явил единствено и само В. В., който е заявил, че съдружникът му във Вилекс агро е бил възпрепятстван. Свидетелката твърди, че е бил уведомен адв. Д., който е направил корекция в споразумението, донесъл е първа страница, разпечатана в неговия офис . Споразумението се е подписало в присъствието на представителя на ищеца Н. Б., в присъствие на свидетелката и В. В.. Свидетелката работи при ищеца като административен служител.

Видно от отговорите на управителката на ищцовото дружество Н. С. Б. на осн. Чл. 176 от ГПК същата заявява, че споразумението от 21.10.2020г е било сключено в офиса на фирмата на първия етаж в присъствието на свидетелката М. Д. и на В.

В.. Поради неявяване на И. И. споразумението е било подписано само от В. В..

При съобразяване на представените по делото доказателства и заключението на съдебно – техническата експертиза съдът приема, че оспорването на представеното по делото споразумение е успешно проведено и това споразумение следва да се изключи от доказателствата по делото. Както бе по сочено по – горе, споразумението е подписано само от първия ответник, вторият ответник изобщо липсва при изброяването на страните, подписали споразумението и същото е подписано само от управителя на ищцовото дружество и В. В. В.. Отделно от това от заключението на съдебно – техническата експертиза се установява, че двете страници на споразумението са на различна хартия и различно печатащо устройство. По делото е разпитана една свидетелка само относно причината за подмяна на страниците, но съдът приема, че същата служител на ищцовото дружество и е заинтересувана от изхода на делото, поради което не следва да се кредитират нейните показания, поради което не може да се приеме за категорично установено каква точно е била причината за подмяната на страници. Следва да се посочи, че на първата страница от споразумението продължава да фигурира като страна по него вторият ответник, представляван от И. Г. И. за който, ако се възприемат показанията на свидетелката, се е разбрало, че няма да присъства като представител именно И. И., но въпреки това на първата страница е посочено, че вторият ответник се представлява от И. Г. И.. По делото е налице пълномощно в полза на В. В. В. от И. Г. И. . В случай, че И. Г. И. е бил възпрепятстван да се яви за подписване на процесното споразумение, то би следвало това да се отрази и в заглавната част на споразумението като се отбележи, че от страна на „Вилекс агро“ ЕООД същото ще бъде подписано от В. В. В., който ще представлява това дружество при подписване на споразумението. Това обаче не е сторено по този начин и съдът не може да направи категоричен извод за целостта и истиността на представеното споразумение. Следва да се отбележи също така, че пълномощното е за В. В. от И. И. в качеството му на управител на „Вилекс агро“ ЕООД, но не и като физическо лице, а в чл. 5 се поема задължение И. Г. И. да отговаря солидарно за задълженията на земеделския производител В. В.

В. именно като физическо лице, тъй като в текста не е посочено, че поема това задължение като управител и представляващ „Вилекс агро“ ЕООД.

Следва да се отбележи, че претенцията по делото е основана на сключеното между страните споразумение и вземанията се претендират солидарно от двамата ответници. Съдът приема, че между ищцовото дружество и първия ответник е имало облигационни отношения, по които очевидно, видно и от заключението на икономическата експертиза, има неуредени сметки. Това обаче не означава автоматично, че претенциите на ищцовата страна следва да бъдат уважени доколкото същите в случая се основават на сключено споразумение, което е успешно оспорено по делото и остава извън кръга на доказателствата. Такива са изричните фактически твърдения на ищцовата страна както в исковата молба, така и в уточняващата молба и сумите се претендират солидарно от ответниците.

Предвид гореизложеното следва да се отхвърлят ищцовите претенции. Не следва изобщо да се обсъждат при този извод на съда евентуално приложими разпоредби на ЗЗД относно задатъка.

При този изход на делото и при липса на възражения по представения списък с разноси следва да се осъди ищцовото дружество да заплати на „Вилекс агро“ ЕООД деловодни разноси за настоящата инстанция в размер на 8812 лв, от които 150 лв за ВЛ, а останалите за адвокатско възнаграждение. Следва също така на осн. Чл. 38 ал.2 от ЗА да се осъди ищцовото дружество да заплати на адв. М. Т. М. възнаграждение в размер на 9102,04 лв по чл. 7 ал. 2 т. 5 от Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения. Размерът е съобразен с актуалната редакция на наредбата с оглед датата на упълномощаване и посочване на приложението на чл. 38 от ЗА, които са след м. ноември 2022г.

РЕШИ:

ЛЯ предявените искове от „СЪН КОМЕРС „ ЕООД ЕИК 200089734 със седалище и адрес на управление Плевен, ул. *****, представлявано от Н. С. Б. СРЕЩУ З. В. В. ЕГН ***** от Л., ул. ***** И „ВИЛЕКС АГРО“ ЕООД ЕИК 203317424 със седалище и адрес на управление Л., ул. *****, представлявано от И. Г. И. с пр. основание чл. 79 ал.1 вр. с чл. 93 ал.2 и чл. 86 от ЗЗД за заплащане на сумата в размер на 111 301,12 лв, представляваща задатък в двоен размер по споразумение от 21.10.2020г

ОСЪЖДА „СЪН КОМЕРС „ ЕООД ЕИК 200089734 със седалище и адрес на управление Плевен, ул. *****, представлявано от Н. С. Б. ДА ЗАПЛАТИ на „ВИЛЕКС АГРО“ ЕООД ЕИК 203317424 със седалище и адрес на управление Л., ул. *****, представлявано от И. Г. И. деловодни разноси в размер на 8812 лв

ОСЪЖДА „СЪН КОМЕРС „ ЕООД ЕИК 200089734 със седалище и адрес на управление Плевен, ул. *****, представлявано от Н. С. Б. ДА ЗАПЛАТИ на адвокат М. Т. М. на осн. Чл. 38 ал.2 от ЗА възнаграждение в размер на 9102,04 лв

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред ВТАС в двуседмичен срок от съобщенията до страните

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____